

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17

**Factors Influencing Research Competency of Professional Nurses
in Community Hospitals, Public Health Inspection Region 17**

วิริยา วิจารณ์ (Viriya Viranun) * ชื่นจิต โพธิ์ศัพท์สุข (Chuenjit Potisupsuk) **

วงเดือน ปันดี (Wongdyan Pandii) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยทางการบริหารการวิจัย และสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 (2) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ร่วมพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17

กลุ่มตัวอย่าง คือพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในกลุ่มการพยาบาลมาไม่น้อยกว่า 1 ปี โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ได้จากกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวน 325 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ (1) ข้อมูลส่วนบุคคล (2) สมรรถนะด้านการวิจัย (3) ปัจจัยทางการบริหารการวิจัย ส่วนที่ 2 และ 3 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.87 และ 0.90 ตามลำดับ วิเคราะห์ความค่าเที่ยงของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค ส่วนที่ 2 และ 3 เท่ากับ 0.94 และ 0.95 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า (1) สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และด้านทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ด้านทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับสูง (2) ปัจจัยทางการบริหารการวิจัย พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยการสนับสนุนด้านวิชาการมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านนโยบายและโครงสร้างเกี่ยวกับการวิจัย ส่วนการสนับสนุนด้านทรัพยากร มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (3) ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ได้แก่ การสนับสนุนด้านวิชาการ ระดับการศึกษา ความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางการพยาบาล ปัจจัยด้านโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย และอายุของพยาบาลวิชาชีพ โดยทั้ง 5 ตัวแปร สามารถพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้ร้อยละ 31.00 ดังนั้นผู้บริหารควรสนับสนุนให้พยาบาลวิชาชีพได้เพิ่มพูนสมรรถนะด้านการวิจัย มีการกำหนดโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยที่ชัดเจน

คำสำคัญ สมรรถนะด้านการวิจัย พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน

*นักศึกษาลัทธิศูตพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการพยาบาล

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช viriya3969@windowslive.com

**อาจารย์ ประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช chuenjit_p@yahoo.com

***รองศาสตราจารย์ ภาควิชาปรสิตวิทยาและกีฏวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

wongdyan.pad@mahidol.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract

The purposes of this explanatory research were: (1) to study factors of research administration and research competency of professional nurses at community hospitals in Public Health Inspection Region 17 and (2) to analyze factors influencing research competency of professional nurses at community hospitals in Public Health Inspection Region 17.

The sample included 325 professional nurses at community hospitals in Public Health Inspection Region 17. They were selected by multi-stage random sampling technique. The research instrument was questionnaires and comprised three sections: (1) personal information, (2) research competency, and (3) research administration. The content validity of questionnaires was verified by five experts. The CVI of second and third sections were 0.87 and 0.90. The Cronbach's alpha reliability of the second and third sections was 0.94 and 0.95 respectively. Research data were analyzed by descriptive statistics (percentage, mean, and standard deviation), and stepwise multiple regression analysis.

The results of this study were as follows, (1) Professional nurses rated their research competency in terms of knowledge and skills at the moderate level; they rated their attitude at the high level. (2) They rated three factors of research administration at the moderate level; the academic support from administrator was the highest, followed by policy and structure while resource support from administrator was the lowest. (3) Factors influencing research competency of professional nurses in community hospitals in Public Health Inspection Region 17 included academic support from the administrators, educational levels, research interest, structure and policy, and age of professional nurses. These predictors accounted for 31% ($R^2 = 0.310$). Therefore, administrator should be providing the research training program or continuing education for professional nurses in order to enhancing their research competency. The research structure and policy should be clearly established.

Keywords: Research competency, Professional nurses, Community Hospitals

*นักศึกษาลัทธิศูทรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการบริหารการพยาบาล

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช viriya3969@windowslive.com

**อาจารย์ ประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช chuenjit_p@yahoo.com

***รองศาสตราจารย์ ภาควิชาประวัติศาสตร์และกวีนิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

wongdyan.pad@mahidol.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

บทนำ

การวิจัยทำให้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ๆ มีผลทำให้วิทยาการและเทคโนโลยีก้าวหน้าเป็นลำดับ การพัฒนาองค์ความรู้ของศาสตร์สาขาวิชาชีพพยาบาลนับว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าศาสตร์สาขาวิชาชีพอื่นๆ เพื่อให้การบริการของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนพัฒนาสุขภาพของประชาชน สภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย (2552) ได้ตระหนักถึงบทบาทของพยาบาลวิชาชีพต่อการวิจัยทางการพยาบาล จึงกำหนดให้สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัยเป็นสมรรถนะหนึ่งใน 8 ด้าน ของพยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งจะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในตนเอง ดังนั้นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ (Professional Nurse) ซึ่งครอบคลุมตำแหน่งพยาบาลประจำการ (Staff Nurse) พยาบาลผู้ชำนาญการ (Expert Clinician) และพยาบาลผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Nurse Specialist) มีหน้าที่ทำวิจัย หรือมีส่วนร่วมในการทำวิจัย รวมทั้งนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงคุณภาพการพยาบาล (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร 2550: 4) การวิจัยเป็นความรับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพทุกคน ซึ่งแต่ละคนจะเกี่ยวข้องกับการวิจัยอย่างหนึ่งอย่างใดเสมอ ตั้งแต่เป็นผู้อ่านรายงานการวิจัยเพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (principal investigator) ผู้ร่วมวิจัย (co-investigator) ผู้ช่วยวิจัย (research assistant) เป็นผู้ให้ข้อมูลหรือเป็นตัวอย่างวิจัย หรือเป็นผู้ทบทวน (reviewer) รายงานการวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ เผยแพร่หรือทบทวนข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อให้ออกเสนอแนะ เพื่ออนุมัติหรือให้ทุนสนับสนุนการวิจัย หรือร่วมในคณะกรรมการจริยธรรมของการวิจัย เป็นผู้พิทักษ์สิทธิผู้ป่วย เป็นผู้ใช้ผลงานวิจัยในการให้บริการสุขภาพ (evidence-based practice) (วิจิตร ศรีสุพรรณ 2552: 1) การศึกษาค้นคว้าหาวิธีการปฏิบัติวิชาชีพ หาความรู้ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้วิชาชีพเป็นพลวัต ก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง วิชาชีพการพยาบาลไทยจะนำตนเองเข้าสู่ระดับโลก พยาบาลจึงจำเป็นต้องทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อขยายองค์ความรู้ทางการพยาบาลและแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของวิชาชีพให้เด่นชัดหรือเป็นที่ประจักษ์ของสังคม (ประณีต ส่งวัฒนา 2552) เพื่อยกระดับวิชาชีพการพยาบาลให้เพิ่มสูงขึ้น

จากการสำรวจงานวิจัยทางการพยาบาลของประเทศไทยในยุคก่อนปี พ.ศ.2537 พบว่า งานวิจัยทางการพยาบาลยังมีน้อย จึงมีการเผยแพร่และนำผลการวิจัยไปใช้น้อยมาก และร้อยละ 80 เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย (ประณีต ส่งวัฒนา 2552) งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเน้นการพัฒนากระบวนการวิจัยมากกว่าการสร้างองค์ความรู้ การส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนางานวิจัยจากการปฏิบัติจึงเป็นเรื่องสำคัญ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางการวิจัยข้ามสาขาหรือข้ามวิชาชีพเป็นสิ่งท้าทายในอนาคตเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบคิดใหม่ ทำใหม่และเป็นโครงการที่มีคุณภาพ การพัฒนานักวิจัยและโครงการวิจัยให้มีความเข้มแข็งจึงมีความจำเป็น (ประณีต ส่งวัฒนา 2552) พยาบาลวิชาชีพทุกคนมีบทบาทในการเพิ่มคุณค่าและคุณภาพของการปฏิบัติงานด้วยการวิจัย จากสถิติการทำงานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 - 2555 พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนในเขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 มีผลงานวิจัยจำนวน 15, 16 และ 29 เรื่องในปี พ.ศ. 2553, 2554 และ 2555 ตามลำดับ (โรงพยาบาลสุโขทัย 2556) ซึ่งพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีแนวโน้มที่จะสนใจในการทำงานวิจัยมากขึ้น แต่ก็ยังมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 และ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

จากการทำ Pilot study เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยและเหตุผลในการทำและไม่ทำวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดสอบถามพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดเพชรบูรณ์ 2 แห่ง พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 48.19 ไม่เคยเกี่ยวข้องกับการทำวิจัย โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีทักษะ ไม่มีความรู้ ไม่มีที่ปรึกษาด้านการวิจัย ไม่มีความสนใจที่จะทำวิจัย ไม่มีงบประมาณ ไม่มีเวลาทำวิจัย และพบว่าร้อยละ 38.55 ไม่ต้องการทำงานวิจัย เนื่องจากไม่มีความรู้ ไม่มีเวลา และคิดว่าเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก

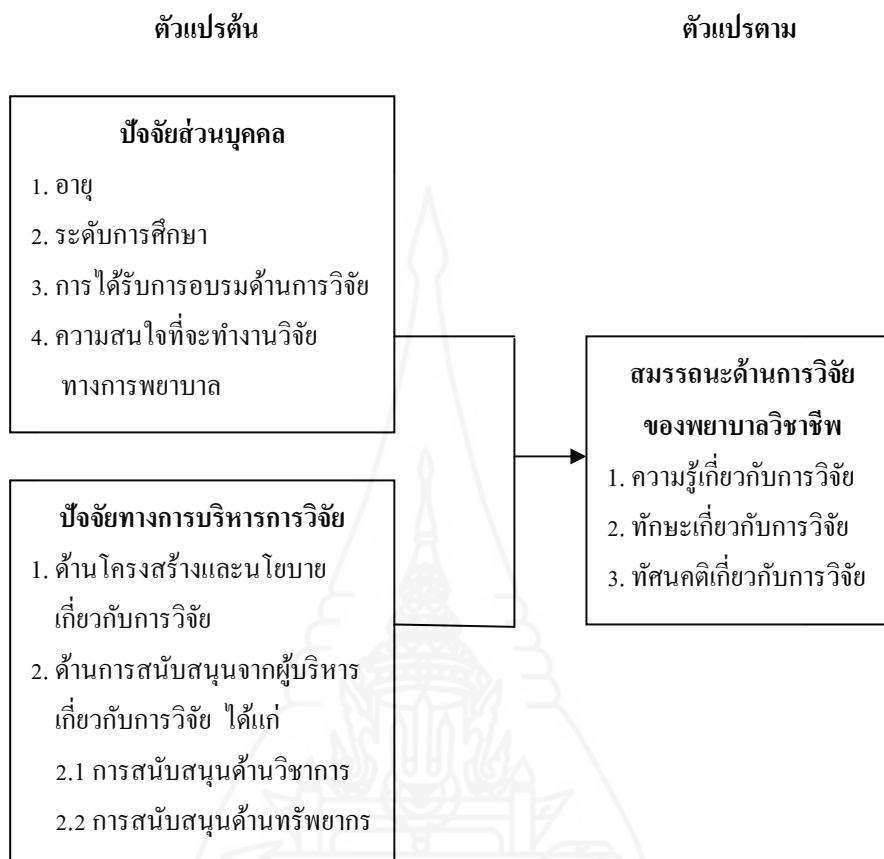
ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 มีสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับใด และปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพและนำสู่การสร้างงานวิจัยทางการพยาบาล เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการพยาบาลหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เป็นการพัฒนาวิชาชีพพยาบาลให้มีความก้าวหน้าและเป็นผู้นำทางการพยาบาลในระดับชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารการวิจัย และสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการร่วมพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา การได้รับการอบรมด้านการวิจัย ความสนใจที่จะทำการวิจัย และปัจจัยทางการบริหารการวิจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารเกี่ยวกับการวิจัย ได้แก่ การสนับสนุนด้านวิชาการ และการสนับสนุนด้านทรัพยากร มีอิทธิพลในการร่วมพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงอธิบาย (Explanatory research) ประชากรในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในกลุ่มการพยาบาลไม่น้อยกว่า 1 ปี ในโรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ใน 5 จังหวัด ได้แก่ สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ พิษณุโลก และตาก จำนวน 2,036 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน ได้จากการสุ่มแบบ Multi-stage random sampling เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการวิจัย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ของพยาบาลวิชาชีพ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ (1) ข้อมูลส่วนบุคคล (2) สมรรถนะด้านการวิจัย (3) ปัจจัยทางการบริหารการวิจัย แบบสอบถาม ส่วนที่ 2 และ 3 ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าความตรงของเนื้อหา (CVD) เท่ากับ 0.87 และ 0.90 ตามลำดับ และวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถาม ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.94 และ 0.95 ตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 316 คน และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอจึงส่งแบบสอบถามเพิ่มอีก ร้อยละ 10 รวมเป็น 353 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 347 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.30 แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 325 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.65 และนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 325 ฉบับมาใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 325 คน มีอายุต่ำสุด 23 ปี อายุสูงสุด 57 ปี อายุเฉลี่ย 38.54 ปี (S.D. = 8.47) ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 36.00 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 86.80 เคยได้รับการอบรมด้านการวิจัย ร้อยละ 24.92 และมีความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางการพยาบาล ร้อยละ 73.85 สำหรับเหตุผลที่สนใจจะทำงานวิจัยทางการพยาบาลมากที่สุด คือสนใจใคร่รู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้/การแสวงหาความรู้ ร้อยละ 32.91 รองลงมา ตระหนักว่าการวิจัยเป็นสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพ ร้อยละ 23.09

2. สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ในด้านความรู้ และด้านทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับสูง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และระดับของสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17
จำแนกเป็นรายด้าน (n = 325)

สมรรถนะด้านการวิจัย	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ระดับ
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย (คะแนนเต็ม = 26)	18.98	2.00	11	24	ปานกลาง
ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย (คะแนนเต็ม = 105)	60.89	15.70	22	101	ปานกลาง
ทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัย (คะแนนเต็ม = 80)	61.38	8.53	32	80	สูง

3. ปัจจัยทางการบริหารการวิจัย ทุกด้านมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง โดยการสนับสนุนจากผู้บริหารด้านวิชาการ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านนโยบายและโครงสร้างเกี่ยวกับการวิจัย ส่วนด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ด้านทรัพยากร มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ดังแสดงในตารางที่ 2

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และระดับของปัจจัยทางการบริหาร การวิจัยจำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม (n = 325)

ปัจจัยทางการบริหารการวิจัย	คะแนน เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	ระดับ
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง เกี่ยวกับการวิจัย (คะแนนเต็ม = 45)	25.03	7.97	9	45	ปานกลาง
2. ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร เกี่ยวกับการวิจัย					
- การสนับสนุนด้านวิชาการ (คะแนนเต็ม = 60)	35.09	9.94	13	60	ปานกลาง
- การสนับสนุนด้านทรัพยากร (คะแนนเต็ม = 45)	23.43	8.43	9	45	ปานกลาง

4. ปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17

การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชนเขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของสมการถดถอยพหุคูณและอำนาจการพยากรณ์ (R^2) ของแต่ละตัวแปร (n = 325)

ลำดับขั้นตัวแปรพยากรณ์	B	SE _B	Beta	R ² change	t	p-value
1. การสนับสนุนด้านวิชาการ	0.582	0.148	0.284	0.184	3.925	0.000
2. ระดับการศึกษาของพยาบาล	16.678	2.888	0.278	0.069	5.775	0.000
3. ความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางพยาบาล	8.406	2.178	0.181	0.031	3.860	0.000
4. โครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย	0.469	0.185	0.183	0.015	2.534	0.012
5. อายุของพยาบาลวิชาชีพ	- 0.266	0.116	- 0.110	0.011	- 2.302	0.022
Constant = 11.930 Overall F = 28.668 p-value < 0.05 R = 0.557 R ² = 0.31						

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน พบว่ามีตัวแปรอิสระ 5 ตัว เข้าสู่สมการตามลำดับ ดังนี้ ปัจจัยทางการบริหารการวิจัย การสนับสนุนทางวิชาการ ระดับการศึกษาของพยาบาล ความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางการพยาบาล ปัจจัยทางการบริหารการวิจัยด้านโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย และอายุของพยาบาลวิชาชีพ โดยตัวแปรทั้ง 5 สามารถร่วมพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้ร้อยละ 31.00 ($R^2 = 0.31$) พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การสนับสนุนทางวิชาการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้มากที่สุด ($Beta = 0.284$) และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของอายุพยาบาลวิชาชีพในทิศทางลบ ($Beta = -0.110$) อธิบายได้ว่าเมื่ออายุของพยาบาลวิชาชีพเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้คะแนนสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ลดลง 0.110 หน่วยมาตรฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ผลการศึกษาพบว่า

ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้จากการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบปริญญาตรี (ร้อยละ 86.80) อายุส่วนใหญ่ 31- 40 ปี และ 41- 50 ปี (ร้อยละ 36.0 และ 33.80 ตามลำดับ) ซึ่งสำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมาไม่น้อยกว่า 10 ปี สมัยก่อนหลักสูตรพยาบาลศาสตรยังมีการจัดให้นักศึกษาเรียนเกี่ยวกับการวิจัยไม่มากนัก ยังไม่มีความทันสมัยทางวิชาการ มีหลักสูตรการเรียนการสอนตามสถานการณ์เป็นส่วนใหญ่ โดยมีหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตจำนวนน้อยที่มีการจัดการศึกษาเพื่อการวิจัย (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ 2546: 339) กล่าวได้ว่าในระดับปริญญาตรี พยาบาลวิชาชีพจำนวนน้อยที่จะได้รับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย โดยเฉพาะในกลุ่มที่จบมานานกว่า 10 ปี หรือได้รับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย แต่ไม่ได้นำความรู้ด้านการวิจัยมาใช้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยที่ได้เรียนมาเลื่อนหายไป สอดคล้องกับการศึกษาของ มุกดา นาคผล (2553) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวช สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นของตนเองมีความรู้ด้านการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่าทักษะ (Skill) ที่เกิดได้นั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้ และความสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว (เทียน ทองแก้ว 2552) ทักษะเป็นสิ่งที่สามารถสร้างเสริมได้โดยผ่านการฝึกอบรมและการพัฒนา (อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์ 2547: 61) ต้องฝึกปฏิบัติจึงเกิด ความชำนาญ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการในหลักสูตรด้านการวิจัยจนครบกระบวนการวิจัย จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 75.54 ทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้ตนเองว่ามีทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ มุกดา นาคผล (2553) พบว่าทักษะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวช สังกัดกระทรวงสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาจากข้อพบว่า ข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถเป็นที่เล็ง หรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานด้านวิจัยทางการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ด้านทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัยในระดับสูง อธิบายได้จากผลการศึกษารายข้อพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีความเห็นว่า การทำวิจัยทางการแพทย์ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาลได้ แสดงให้เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย มีความตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัยและการพัฒนาความรู้ ตามที่สภาการพยาบาล (2552) ได้กำหนดให้สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัยเป็นสมรรถนะหนึ่งใน 8 ด้านของพยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งจะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในตนเอง และปัจจุบันการสร้างผลงานวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพงานบริการพยาบาล (QA) ด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ ทิพย์วดี บำเพ็ญบุญ และคณะ (2542) ที่ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยของบุคลากรในโรงพยาบาลเบตงและปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติด้านบวกในเรื่องการทำวิจัย

2. การศึกษาปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17

เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอนพบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 คือ การสนับสนุนจากผู้บริหารด้านวิชาการ ระดับการศึกษา ความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางการแพทย์ ปัจจัยด้านโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย อายุของพยาบาลวิชาชีพ สามารถพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 โดยสามารถร่วมกันอธิบายสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ได้ร้อยละ 31.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า

2.1 ปัจจัยทางการบริหารการวิจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารเกี่ยวกับการวิจัย เป็นตัวแปรแรกที่ถูกเลือกโดยสามารถพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 ได้ร้อยละ 18.40 อธิบายได้ว่าการสนับสนุนด้านวิชาการ เป็นการช่วยเหลือทางด้านวิชาการและการประสานงาน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัย ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้พยาบาลวิชาชีพอยากทำงานวิจัย หน่วยงานที่ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนทางวิชาการที่จำเป็นแก่ผู้ปฏิบัติงานจะทำให้เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงาน และการขยายงานประจำไปสู่งานวิจัย (ประภัสสร สุรวัฒนาวรรณ 2552) ดังนั้นการสนับสนุนจากผู้บริหารทั้งในด้านวิชาการ ทรัพยากร เวลา จะมีส่วนสำคัญในการให้ความสะดวก เกิดแรงจูงใจในการทำงานด้านการวิจัยได้สำเร็จ

2.2 ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าเป็นอันดับ 2 และสามารถเพิ่มอำนาจในการพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้อีกร้อยละ 6.90 จากผลการศึกษาพบว่า พยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 86.80 อธิบายได้ว่าระดับการศึกษามีผลต่องานด้านการวิจัย การวิจัยที่มีคุณภาพจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อนักวิจัยได้รับการศึกษาระดับปริญญาชั้นสูงจนถึงระดับปริญญาเอก (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ 2546: 90) การศึกษาที่สูงขึ้นทำให้มีการเรียนรู้ในการทำวิจัยจากการทำวิทยานิพนธ์นำไปสู่การมีความรู้ ทักษะในการทำวิจัย มีความสามารถและความมั่นใจในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น

2.3 ความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางการแพทย์ เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าเป็นอันดับ 3 และสามารถเพิ่มอำนาจในการพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้อีกร้อยละ 3.10 ผลการศึกษพบว่า

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

พยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางพยาบาล ร้อยละ 74.30 และพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ตอบข้อคำถามเกี่ยวกับเหตุผลที่มีความสนใจที่จะทำงานวิจัยทางพยาบาล คือสนใจใคร่รู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้/การแสวงหาความรู้ ร้อยละ 32.91 และ ตระหนักว่าเป็นสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพ ร้อยละ 23.09 อธิบายได้ว่า ความสนใจทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่บุคคลนั้นสนใจมากกว่าเรื่องอื่น อยากจะทำงานที่ตนเองสนใจก่อให้เกิดความสำเร็จของงาน นักวิจัยที่ดีต้องมีความกระตือรือร้นในการทำงานวิจัยเพื่อหาความรู้ใหม่ๆ ตามที่ตนเองสนใจ (นิภา ศรีไพโรจน์ 2556) หากบุคคลใดมีความสนใจในงานวิจัย จะทำให้เกิดการค้นคว้าและเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ส่งผลให้เกิดสมรรถนะด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น

2.4 ปัจจัยทางการบริหารด้านโครงสร้างและนโยบายการวิจัย เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าเป็นอันดับ 4 สามารถเพิ่มอำนาจในการพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้อีกร้อยละ 1.50 อธิบายได้ว่า การบริหารมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนางานวิจัย การกำหนดทิศทาง การจัดสรรทรัพยากร การปรับระบบระเบียบ ตลอดจนการดำเนินการจัดการต่างๆ มีส่วนในการทำการวิจัย หรือการพัฒนาการวิจัยให้ก้าวหน้าไปตามเป้าหมาย (จรัส สุวรรณเวลา 2534: 111) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้รับรู้ทิศทางในการทำงาน การกำหนดนโยบายและโครงสร้างการวิจัยที่ดีและชัดเจน จะส่งผลให้พยาบาลเห็นความสำคัญและถือว่างานด้านการวิจัยเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำเช่นเดียวกับงานประจำ เป็นการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้พยาบาลวิชาชีพทำงานด้านการวิจัยได้สำเร็จ

2.5 อายุของพยาบาลวิชาชีพ ถูกเลือกเข้าเป็นอันดับสุดท้าย และสามารถเพิ่มอำนาจในการพยากรณ์สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพได้อีกร้อยละ 1.10 จากผลการวิจัยพบว่า เมื่ออายุของพยาบาลวิชาชีพเพิ่มขึ้น 1 ปี สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพจะลดลง 0.110 หน่วยมาตรฐาน (Beta = - 0.110) อธิบายได้ว่าเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบปริญญาตรี (ร้อยละ 86.80) อายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี และ 41 - 50 ปี (ร้อยละ 36.0 และ 33.8 ตามลำดับ) ซึ่งสำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตและปฏิบัติงานมาไม่น้อยกว่า 10 ปี สุขาคา เศรษฐีธร (2544: 108) กล่าวว่า ประสบการณ์หรือจำนวนปีในการทำงานไม่ได้เป็นตัวชี้วัดว่าคนที่ทำงานนานจะมีความสามารถในการวิจัยสูงด้วย เนื่องจากการวิจัยเกิดจากการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติ ต้องใช้เวลาและความพยายาม ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากขึ้น สำเร็จการศึกษาและปฏิบัติงานมานาน ถึงแม้จะเคยได้รับการอบรมด้านการวิจัย แต่ไม่ลงมือปฏิบัติก็อาจจะไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และพยาบาลวิชาชีพที่ไม่ได้รับการอบรมด้านการวิจัยเพิ่มเติมก็จะทำให้สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพลดลง และจากการศึกษาของ พัชรา เปรมปราณี (2551) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะปฏิบัติงานสูงสุด คือ 21 ปีขึ้นไปจำนวนมากที่สุดร้อยละ 39.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานมาหลายปีส่วนใหญ่เป็นผู้บริหาร เช่น รองหัวหน้าตึก หัวหน้าตึก ด้วยภาระงานในหน้าที่ด้านการบริหารที่เพิ่มขึ้น ทำให้ไม่มีเวลา ไม่อาจทำวิจัยได้ ดังนั้นจำนวนปีในการทำงานไม่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3 The 3rd STOU Graduate Research Conference

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสนับสนุนด้านวิชาการ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พยาบาลวิชาชีพได้เพิ่มพูนสมรรถนะด้านการวิจัย โดยการฟื้นฟู พัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัย ซึ่งจะทำให้พยาบาลวิชาชีพ เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับงานวิจัยและสามารถนำความรู้มาใช้ในการทำงานวิจัย
2. ให้การสนับสนุนให้มีการศึกษาเพิ่มเติม ผู้บริหารการพยาบาลควรมีการสนับสนุนพยาบาลวิชาชีพให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เนื่องจากพยาบาลที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก จะเป็นบุคคลที่มีความรู้และมีประสบการณ์ในด้านการทำวิจัย และผู้บริหารการพยาบาลต้องสร้างแรงจูงใจให้พยาบาลวิชาชีพอยากทำงานวิจัย
3. การกำหนดโครงสร้างและนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย ผู้บริหารทางการพยาบาลมีการกำหนดนโยบายและโครงสร้างเกี่ยวกับการวิจัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการวิจัยไว้อย่างชัดเจน มีนโยบายให้พยาบาลวิชาชีพนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาล นำผลงานวิจัยมาใช้ประกอบการพิจารณาความดีความชอบ หรือเพื่อปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น เพื่อส่งผลให้เกิดการทำงานวิจัยทางการพยาบาลเพิ่มขึ้น
4. ให้การสนับสนุนเมื่อพยาบาลทำวิจัย ได้แก่ จัดหาผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้เมื่อพยาบาลวิชาชีพทำวิจัยทางการพยาบาล ลดภาระงานด้านอื่นๆ สำหรับพยาบาลวิชาชีพที่กำลังทำงานวิจัย เป็นต้น เพื่อให้พยาบาลสามารถทำงานวิจัยได้สำเร็จ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ด้านการวิจัย ทำให้พยาบาลวิชาชีพมีสมรรถนะด้านการวิจัยที่สูงขึ้น ก่อให้เกิดการทำงานวิจัยทางการพยาบาลเพิ่มขึ้น นำไปสู่การพัฒนาองค์กรและวิชาชีพพยาบาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จรัส สุวรรณเวลา และคนอื่นๆ (2534) *บนเส้นทางสู่มหาวิทยาลัยวิจัย* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิพย์วดี บำเพ็ญบุญ และคณะ (2542) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในโรงพยาบาลเบง”
- วารสารวิชาการสาธารณสุข* 8, 4: 497-506
- เทียน ทองแก้ว (2552) *สมรรถนะ (Competency) หลักการและแนวปฏิบัติ* ค้นคืนวันที่ 20 มกราคม 2553 จาก <http://www.competency.mju.ac.th/knowledge.php/sim2.pdf>
- นิภา ศรีโพธิ์ (2556) *คุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับนักวิจัย* ค้นคืนวันที่ 14 มีนาคม 2556 จาก <http://www.watpon.com/Elearning/res10.htm>
- บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร (2550) *ภาวะผู้นำและกลยุทธ์การจัดการองค์กรพยาบาลในศตวรรษที่ 21* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประณีต ส่วงวัฒนา (2552) “สถานภาพและทิศทางการวิจัยทางการพยาบาล: มุมมองจากประสบการณ์” *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์* 1, 1 (มกราคม-เมษายน): 21-27
- ประภัสสร สุรวฒนาวรรณ (2552) “R2R: Routine to research R&D newsletter” *วารสารเพื่อการวิจัยและพัฒนาองค์การเกษตรกรรม* 16, 2 (เมษายน – มิถุนายน): 8-10
- พัชรา เปรมปราณี (2551) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพ ใน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

โรงพยาบาล สังกัดกรมการแพทย์กระทรวงสาธารณสุข เขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2546) ขุมปัญญาทางพยาบาลศาสตร์ กรุงเทพมหานคร พระราม 4 ปรีณติง

มุกดา นามผล (2553) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลศูนย์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

โรงพยาบาลสุโขทัย (2556) ข้อมูลองค์ความรู้/นวัตกรรม/งานวิจัยที่ผลิตและพัฒนาขึ้นในโรงพยาบาล เครือข่าย

พัฒนาคุณภาพบริการพยาบาล เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 2 (เขตตรวจราชการสาธารณสุขที่ 17 เดิม)

วิจิตร ศรีสุพรรณ (2552) การวิจัยทางการพยาบาล: หลักการและแนวปฏิบัติ พิมพ์ครั้งที่ 4 เชียงใหม่

นันทพันธ์พรินติง

สภาการพยาบาล (2552) “ประกาศสภาการพยาบาล เรื่อง สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ” ค้นคืนวันที่ 10 มกราคม

2553 จาก http://www.tcn.or.th/file_attach/10Sep200928-Attach file.1252569748.pdf

สุชาดา เศรษฐีธูธร (2544) “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การระบุนสาเหตุการได้รับการเสริมสร้างพลัง

อำนาจกับความสามารถในการวิจัยของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลชุมชน” วิทยานิพนธ์ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อานนท์ ศักดิ์วีระชัย (2547) “แนวความคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency): เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง” จุฬาลงกรณ์

วารสาร 16, 64 (กรกฎาคม-กันยายน): 57-78